

СЕРАБРЯНКА

МЯСЦОВАЯ ГАЗЕТА НЕЗАЛЕЖНАГА ГРАМАДСТВА

№ 7 (11)
лістапад
2008

Як пражыць
на малую
пенсію

(старонка 3)

Ці варта
будаваць
АЭС у Беларусі?

(старонкі 4-5)

Чыноўнікі
“вылечылі”
інваліда

(старонкі 6-7)

Прадпрымаль-
нікі выходзяць
на марш

(старонка 8)

Подых

Нягледзячы на тое, што, паводле слоў кіраўніка краіны, крызісу ў нас няма, жыхары Серабранкі, значная частка якіх працуе на МАЗе, МТЗ, ММВЗ, пачынаюць атрымліваць трывожныя сігналы з родных прадпрыемстваў.

Як паведамілі нашаму выданню кампетэнтныя крыніцы з Мінскага аўтамабільнага завodu, адбываеца істотнае скарачэнне вытворчасці, бо рэзка абастрывалася праблема са збытом прадукцыі. З-за сусветнага эканамічнага крызісу традыцыйныя пакупнікі на Усходзе адмаўляюцца ад сваіх замоў па прычыне сваёй неплацежадольнасці. Па нашай інфармацыі, у лістападзе вытворчыя планы па заводскіх цехах былі зніжаны на 30% у адносінах да папярэдняга месяца. У снежні скарачэнне складзе 40%. Пра планавае падышэнне заробкаў няма і гутаркі. Работнікі прадпрыемства непакояцца, каб з новага году не пачалося скарачэнне працоўнага тыдня і зніжэнне заробкаў. Рэдакцыя “ВС” паведамілі, што супрацоўнікі гіганта аўтабудавання папярэдзілі, каб яны не бралі крэдыты ў банках. У будучым у рабочых МАЗа цалкам верагоднае ўзнікненне праблемаў з іх аплатай з-за зніжэння заробкаў.

Не лепшая сітуацыя на Мінскім трактарным заводзе. Усе завулкі і алеі на тэрыторыі завода забіты трактарамі. У лепшы час штомесяц выпускалася 6 тыс. машын і 2 тыс. трактаракамплектаў. Зараз амаль удвая меней. Няма збыту. Са снежня адміністрацыя завода прыняла рашэнне цалкам адмовіцца ад трэцій змены для тых, чый заробак залежыць ад колькасці

АРТУР ЛАГОДНІК
выпушчанай прадукцыі (ліцейшчыкі, маляры, гальванішчыкі, зборшчыкі машын). Сярод супрацоўнікаў завodu ходзяць чуткі пра тое, што ў бліжэйшыя дні абвесцяцца пра двухтыднёвую калядную канікулы. Адмінілі рабочыя суботы (раней у гэты дзень рабілі ў тры змены). Як паведамілі рэдакцыя “ВС”, адміністрацыя заводу звярталася ў Мінфин з просьбай скараціць працоўны тыдзень да 4-х дзён, аднак пакуль не атрымала згоду ўрадоўца.

У сувязі з жорсткай эканоміяй сродкаў, на МТЗ цалкам спыніліся закупы новага аbstаливання. Прадпрыемства адмовілася ад прыёму на работу новых людзей, у тым ліку маладых спецыялістаў. Без ваганняў развітваюцца з пенсіянерамі, адмаўляючы працягваць контракт, а таксама адразу звалінною парушальнікаў дысцыпліны.

На тэрыторыі
МТЗ вольныя
пляцоўкі шчыльна
застаўляюць
навюткімі
трактарамі

На электратэхнічным Заводзе імя Казлова рабочыя таксама рыхтуюцца да дойгіх Калядаў. Адпачываць хутчэй за ўсё давядзенца два тыдні. Па нашай інфармацыі, з новага году супрацоўнікам масава прапанавана пісаць заяўкі на адпачынак за свой кошт на адзін дзень у кожны тыдзень. Фактычна чатырохдённы працоўны тыдзень уводзіцца таксама на заводзе падшыпнікаў.

Беларускія гастарбайтары з-за паўсюднага згортвання будоўлі вяртаюцца на радзіму, што толькі абастрывіць праблему беспрацоўя.

Праблемы са збытом беларускай прадукцыі тлумачацца не толькі цяжкім фінансавым становішчам традыцыйных пакупнікоў, але і тым, што з-за абумоўленага сусветным крызісам зніжэння цэнаў у замежных вытворцаў, нашы трактары, МАЗы, лядоўні становяцца неканкурэнтадольнымі.

Прывід крызісу

пачатак на с.1

Сітуацыя ўскладняецца нежаданнем урада дэвальваць беларускі рубель, тады як валюты краін суседзяў прыкметна патаннелі. З-за гэтага наша прадукцыя ў тых жа грыўнах ці расійскіх рублях становіцца даражэйшай.

Цяжка сказаць, што будзе з сацыяльнымі праграмамі ўраду, але дакладна вядома, што разглядаецца магчымасць згортвання альбо прыпынення шэрагу амбіцыёных інвестицыйных праектаў (пра АЭС чытайте на с.4) з-за неабходнасці

істотнага змяншэння дзяржвыдаткаў.

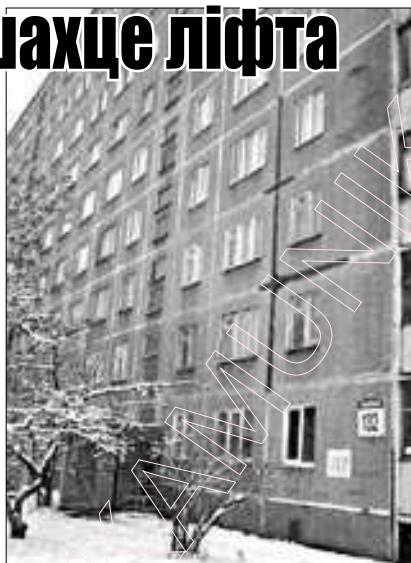
Рынковыя эканомікі вельмі апературуна рэагуюць зніжэннем коштава на сыр'яну, паліва, матэрыялы. Для камандна-адміністрацыйнай сістэмы, прыкметы якой мае айчынная эканоміка, такія змены могуць стацца фатальнымі, бо датацыі з боку Расіі імкліва скарачаюцца (ім самім бы выжыць), а канкурэнцыя ва ўмовах зніжэння спажывання рэзка ўзрастает і збівае кошты на прадукцыю ва ўсім свеце.

Артур Лагодны

ЗДАРЭННЕ

Смерць у шахце ліфта

Трагедыя здарылася ўвечары 6 лістапада ў 9-м пад'ездзе дома № 132 па пр. Ракасоўскага. Пенсіянер 1947 г.н. Мікалай А. зваліўся ў шахту ліфта, які рамантавалі амаль месяц.

Паводле папярэдніх звестак, непасрэдных сведак здарэння няма. Побач з уваходам у агульны калідор ліжаў пачак пельменяў і ключы ад кватэры. Небараук знайшлі на дне шахты ліфта рабочыя. Суседзі загінулага кажуць, што той любіў выпіць. Але, магчыма, менавіта ён сваёй недарэчнай смерцю выратаваў каго іншага. Адразу пасля трагедіі ў пад'ездзе пачалі расклейваць папярэджанні пра небяспеку. У тэрміновым парадку на наступны дзень на 7-м, 8-м і 9-м паверхах у ліфтах замянілі старыя расхістаныя дзвёры.

Следчы прокуратуры Ленінскага раёну Д. Хадатовіч паведаміў, што мужчына быў нецвярозы. Следства не выключае, што пенсіянеру маглі "дапамагчы" ўпасыці ў шахту.

"Так, ведаю, што ў нашым доме здарылася", — кажа сталы мужчына, што паліць на прыступках. На пытанне, ці робяцца ў ягоным пад'ездзе ў сувязі са здарэннем нейкія заходы, адказвае, што ніякай актыўнасці не заўважаў.

Прадпрыемства "Белліфт" ад каментароў адмаўляеца. Прокуратура Ленінскага раёну працягвае праверку.

Міхась Завадскі (фота аўтара)

Як засцерагчыся ад фінансавай плягія?

Андрусь М., 33 гады, галоўны інжынер:

— У мяне ляжыць на дэпасіце некалькі тысяч далляраў. У канцы снежня сканчаецца тэрмін, буду здымашь, але што з грашыма рабіць далей, яшчэ не наважыў...

Юрый Е., 38 гадоў, беспрацоўны:

— Усе свае гроши я пускаю ў справу — выдаю пазычкі пад заклад маёмысці. Майму ламбарду гатоўка заўжды патрэбная, на яе стабільны попыт.

Юрась К., 40 гадоў, службовец:

— Ніякага ашчадку не маю, бо ўвесе заробак выдаткоўваю на ўтрыманне сям'і, выплату крэдыта...

Сяргей М., 38 гадоў, галоўны бухгалтар:

— На нашай фірме крызіс ускосна адбіўся, бо сёй-той з нашых кліентаў згарнуў рэкламную кампанію. Мяне асабіста небяспека страты назапашаных грошай не хвалюе, бо я раней набраў крэдытаў і цяпер разлічваюся. Натуральная, у сённяшніх варунках у дачыненнях з банкамі лепей быць дэбіторам, чымся крэдыторам. Альбо, кажучы прасцейшай мовай, лепей крэдыт, чым дэпасіт.

Вашыя чытачы апошнім часам мабыць устурбаваныя надыходамі фінансавага крызісу, які бязлітасна шматае краіну за краінай, кантынент за кантынентам.

Да мяне звярталася плойма знаёмых па параду на конці складаў у банках. Я ўсім ім шчыра раіў неадкладна забіраць свае грошикі, бо пакідаць іх на дэпасітных рахунках надта рызыкоўна — склады ж могуць замарозіць, прымусова памяняць на аблігацыі для будаўніцтва АЭС, здэвальваваць і да гэтага падобнае.

Калі ж хто мае крыху вольных грошай, то лепиш іх у класі ў нейкую маёмысць — кватэрну, самаход, пральную машину, мэблю (у залежнасці ад сумы).

У нас з братам, дарэчы, дагэтуль ліжаць некранутымі склады ў Ашчадным банку. Некалі дзед паклаў нам па 1000 савецкіх рублЁў, а цяперак яны ператварыліся ў ... 90 (!) беларускіх рублЁў. Гісторыя можа паўтарыцца, свае гроши паспяеца забраць першыя. Астатнія ж будуць на руінах фінансавай піраміды праводзіць устаноўчы сход Таварыства падманутых складчыкаў. Але ўсё вышэйсказанае — маё прыватнае меркаванне, у таварыша Пракаповіча яно, ведама ж, інакшэ.

**Апытаць жыхароў Серабранкі праводзіў
Марцін Саўяк**

людзі

Як пражыць пенсіянеру

АЛЕНА БУРАК

Нядайна ад свайго знаёмага пачула сумны жарт: “Пенсіонеры Европы и Америки путешествуют по миру, а белорусские ходят помиру”.

Зразумела, што пенсіянеры жывуць па-рознаму. Мы не будзем аналізаваць матэрыяльнае становішча пенсіянераў сілавых структураў, былых чыноўнікаў: яны атрымліваюць прыстойную дапамогу. Звернем увагу на людзей, якія 40 гадоў адпрацавалі на заводах, у калгасах, школах, раённых паліклініках, гандлі... У лепшым выпадку іх пенсія 400-500 тысяч беларускіх рублёў, з якіх трэба заплаціць за кватэрну, набыць лекі, прадукты, тое-сёе з прадметаў гігіены... А ёсьць жа людзі, у якіх памер пенсіі не дасягае і 300 тысяч. Як жывеца ім? Дзе і як харчавацца, рабіць фрызуру, займацца фізкультурай, каб укладзіцца ў сціплую сумму?

Самае простае

Ёсьць катэгорыя людзей, якая з раніцы запраўляеца танным пітвом. Гэта даволі высокакаларыйны прадукт. Таму тыя, хто сілкуюцца ім, часцяком могуць зэканоміць нават на шкварцы, а потым ачмурэлыя сядзяць альбо ляжаць каля пад'ездаў сваіх дамоў. На жаль, пладова-ягадныя ды іншыя падобныя напоі пры несумненным плюсе – даступным кошце – маюць адваротны бок – надзвычай ніzkую якасць, якая драматычным чынам упłyвае на здароўе спажыўца і яго сваякоў.

“Шчасце” ў працы

Аднойчы на прыпынку ў гадзін 6 раніцы разгаварылася з чатырма кабетамі гадоў пад 70. Замест таго, каб заслужана адпрацываць, яны ехалі на працу. Яны шчыра радаваліся такой магчымасці, бо ў іх ёсьць лішняя капейчына, і яны могуць забяспечыць сабе нейкі прыстойны мінімум, пэўны ўзоровень якасці свайго жыцця.

Шмат хто займаецца “звышдробным прадпрымальніцтвам”. Зразумела, не ад сытага жыцця з

Старыя людзі гандлююць драбязой каля міні-рынка “Сера-бранка”
АРTHУР ЛАГОДНЫ

9 раніцы бабулькі з торбамі пустых бутэлек, назбіраных увечары, цягнуцца да пунктаў прыёму шклатары. І гэта нягледзячы на тое, што залогавы кошт посуду знізіўся амаль да кошту запалак (на-прыклад, за паўлітровую бутэльку даюць каля 100 рублёў).

Некаторыя бабулькі вясковага паходжання ў спёку і холад цэлымі днімі сядзяць на прыпынках грамадскага транспарту і гандлююць смажанымі семкамі.

Арэндадаўцы

Дзеля вырашэння сваіх матэрыяльных праблемаў некаторыя часцяком здаюць сваю кватэрну, якую атрымалі альбо набылі яшчэ ў савецкія часы. Самі пры гэтым з’яджаюць на летні сезон на лецішча альбо ў вёску на 1-2 гады.

Што? Дзе? Па чым?

Адзінокія пенсіянеры выжываюць паасобку. Тыя, хто не могуць працаваць, жывуць вельмі сціпла і не разлічваюць на дапамогу дзяцей, у якіх безліч сваіх праблемаў. Каб набыць танныя мясныя і малочныя прадукты, старыя жанчыны едуць у Дражню. На Камароўцы, калі пашанцуе трапіць на акцыю, можна набыць бутэльку алею за 4200, а не за 6 тысяч, як у краме. Многія выстойваюць чэргі за трохі заляжалай гароднінай, якая на серабранскім рынку прадаецца па зніжаных коштах, апранаюцца з “Сэканд-хэндзе” на Шэпічах, дзе можна набыць таннае і даволі някепскае адзенне.

Пажылыя людзі таксама хочуць жыць паўнавартасна. Акрамя ежы і адзення ім трэба наведваць тэатры, басейн, добра выглядаць. У цырульні на вул. Кальварыйская (“Дом міласэрнасці”) заўсёды мноства старых з розных куткоў горада, бо там вельмі танна абслугоўваюць.

**Бясплатны манікюр зробяць на вул.
Маякоўскага, а
фрызуру за паўцаны на
Кальварыйскай**

Нядайна адна знаёмая пенсіянерка падзялілася сакрэтам бясплатнага манікюра. Яго робяць на вул. Маякоўскага, 24 (уваход з двара). Часта старыя людзі сустракаюць сваіх аднагодкаў у тэатры, калі ідзе апошні прагон спектакля перад прэм’ерай і яго можна паглядзець бясплатна. Серабранскія пенсіянеры едуць у басейн на вул. Сталетава, дзе кошты аднаразовых квіткоў 4 тысячи, а не 6400, як у ФАК “Сера-бранка”. Ва Уруччы можна прайсці курс бясплатнага масажу на паўднёвакарэйскім абсталяванні.

Хтосьці палічыць, што жыццё сталічнага пенсіянера даволі прывілеяванае. Старыя людзі з правінцыі не мараць і пра такое. Але гэты эпітэт можна ўжыць хіба што з іроніяй, бо неабходнасць нешта вышукваць патанней, ашчаджаць кожны рубель, выбіраць паміж кефірам і смятанай, шукаць другасортную калбасу непазбежна паўплывае на пачуццё ўласнай годнасці.

ГОСЦЬ РЭДАКЦЫІ

Станіслаў Гусак нарадзіўся на Данеччыне (Украіна) у шахцёўскім мястэчку. У 1966 годзе прыехаў у Беларусь, паступіў у БПІ на энергетычны факультэт (спецыяльнасць

**“Цеплавыя і электрычныя станцыі”).
Больш за 30 гадоў займае адказныя пасады на прадпрыемствах паліўна-энергетычнага комплексу нашай краіны.
Жыхар Серабранкі з 1980 года.**

АРТУР ЛАГОДНЫ

СЯРГЕЙ МУДРАЧЕНКА

Размова са спадаром Станіславам пачалася на беразе канала, куды мы выйшлі на шпацыр разам з сабачкам гаспадара. Еду чы ў ліфце, не маглі не звярнуць увагі на спецыфічную лужыну, што змусіла сп. Гусака зрабіць выправу ў мінуўшчыну. “Калі я стажаваўся ў англійскім Лідсе, пачуў цікавую гісторыю. Гэты буйны прымысловы цэнтр падчас Другой сусветнай вайны зазнай значныя разбурэнні. Каб хутчэй збудаваць жытло для месцічаў, улады ўзялі за прыклад шматпавярховікі савецкага тыпу. У тых гмахі сяліліся вялізнымі сем'ямі, усе між сабой знаёмыя – сваякі, прыяцелі, суседзі. З цягам часу людзі перабіраліся ў больш выгоднае жылле, і ў дамох з’яўляліся новыя насельнікі, паміж якімі ўжо не было такіх шчыльных сувязяў. Адразу ж паўсталі праblems – расквітнелі алкагалізм, наркаманія, прастытуцыя, бандытызм. Мясцовыя ўлады спрабавалі даць рады праз будаўніцтва дысклубаў, кавярняў, стадыёнаў і г. д. Узнікалі ўсё новыя забаўляльныя ўстановы, а вось адмоўныя з’явы заставаліся. І тады наважыліся на сапраўды радыкальны крок – увесь квартал шматпавярховай забудовы быў зруйнаваны, а жыхары былі пераселены ў двухпавярховыя дамы. І гэта дало плён.

“А то іду, бачу, суседскі хлапчук сцізорыкам лупіць кару з клёна. На маю зайдзенію адреагаваў... ягоны бацька, маўляў, не замінай нашчадку вывучаць уласцівасці новай цацкі. А каб гэны абэлуху жыў у прыватным доме ды выйшаў папрактыкавацца з ножычкамі ва ўласны сад клапатлівага татачкі?” – дзеліцца назіраннямі Станіслава Гусак.

БЧНК – шлях да энергетычнай бяспекі

Неабыкавасць нашага суразмоўцы да навакольнага жыцця і працэсаў, што адбываюцца ў грамадстве, прывялі яго ў

1989 годзе ў Беларускі народны фронт. Партыі былі патрэбныя прафесійныя здольнасці і асабовыя якасці сп. Станіслава. Наш суразмоўца стаў ініцыятарам і адным з распрацоўшчыкаў ідэі Балтыйска-чарнаморскага нафтавага калектара (БЧНК), рэалізацыя якой дазваляе энергетычна злучыць краіны ад Чорнага да Балтыйскага мораў, даючы магчымасць Беларусі, а

“АЭС можна будаваць у Беларусі, але не расійскую, каб не трапіць у яшчэ большую залежнасць ад усходніх суседак”

таксама Украіне, Літве атрымліваць нафту не толькі з Усходу (то бок Расіі), але і з Поўдня ды Поўначы.

Спалучаючы ў сабе як эканамічны, так і палітычны эффект, БЧНК быў вельмі надзённы для нашай краіны як у 90-я гады, так і цяпер. У 1992 годзе ў Мінску адбылася Першая міжнародная канферэнцыя, прысвечаная гэтай тэмэ. Была дасягнутая папярэдняя дамоўленасць з Еўрапейскім банкам рэканструкцыі развіцця аб

фінансаванні праектных і нават мантажных работ.

У чаеканні свайго часу

Цікавасць да калектара не знікла і пасля прэзідэнцкіх выбараў 1994 года: распрацоўшчыка БЧНК прыняў і дзве гадзіны з ім гутарыў тагачасны першы намеснік старшыні беларускага ўрада Міхаіл Мясніковіч. “Беларусь нават дала заяўку ўкраінскаму інстытуту транспарту нафты, які падрыхтаваў праект з 11 варыянтамі пракладкі нафтаправода. Ён ляжыць у Лукашэнкі ў склоне”, – сцвярджае наш суразмоўца.

Палітыка перамагла здаровы сэнс

Але потым новыя ўлады распачалі інтэграцыйныя гульні з усходнімі суседдамі. Выявілася, што энерганосібіты можна атрымаваць наўзамен за братнія абдымкі. Такім чынам палітычны складнік часова перамог эканамічныя аргументы пры вырашэнні стратэгічных пытанняў энергазабеспячэння. А крыху пазней наогул стала не да юру – вынесці б скуру.

Спецслужбы не жартуюць

“Падчас падзеі «Менскай вясны-96» быў заарыштаваны мой

ГОСЦЬ РЭДАКЦЫІ

**Плата за волю альбо страхоўка
ад “энергетычных войнаў”**

калега з ЦЭЦ, які меў аднолькавае са мной прозвішча ды ініцыялы. Відавочна, КГБ палявала на мене як на тагачаснага намесніка старшыні БНФ, але спецслужбы тут спракудзіліся. Прабавішы ў няволі 5 дзён, той небарака выйшаў на працу і раптам памёр. Сакратар Народнага руху Украіны М. Байчышын знік разам з дакументамі, якія я перадаў яму для Другой канферэнцыі на тэму БЧНК. 5 чалавек у масках уварваліся ў сядзібу НРУ і захапілі яго разам з падрыхтаванымі матэрыяламі. Пакуль паперы былі ў мяне, за мной штодня сачылі. Я тады меў напружаны расклад дня: асноўная праца з 730 да 17, у сядзібе БНФ знаходзіўся ад 18 да 2230. Два віжы штодня суправаджалі ад Управы да дома на працягу 3 -- 4 месяцаў. Я выйду на балкон, зірну долу -- стаяць удвох, паляць ды плююць, адаль сыходзяць. Як толькі я перадаў дакументы ў Кіеў, шпегі зніклі. ... Калі быў на канферэнцыі ў Вільні, спыталі, дзе ахойнік. На мой здзіўлены погляд адказалі: “Як ты бярэшся за тэму, за якой дзесяткі мільярдаў?” Тлумачу, маўляў, я ж у братній Летуве. “Ты мяркуеш, што тутака табе ўсе радыя? Вось ты прывёз сюды нафту -- выпрацоўка энергіі на Ігналінскай АЭС зменшылася; гэта значыць, расейская мафія, што экспартуе сюды ядзернае паліва, страціла частку прыбыткаў. Ты думаеш, табе гэта нехта даруе?” Я, кажу, пра гэта не думаў...” – успамінае сп. Гусак.

Калектар практична створаны

А вось суседня з Беларуссю краіны падышлі да проблемы энергетычнай бяспекі больш грунтоўна, паспейшы шмат што зрабіць практична. Так, украінцы ўжо збудавалі трубаправод Адэса – Броды, палякі неўзабаве пракладаўць нітку ад Броваў да Гданьска, і калектар ад Чорнага да Балтыйскага мора будзе створаны. Наша краіна можа лёгка да яго прылучыцца. Застанецца даць загад ад пераводзе “трубы” ў рэверсны рэжым (на думку сп. Станіслава, для гэтага дастаткова будзе палітычнай волі і каля двух тыдняў), і Беларусь можа чэрпаць нафту з іншых краін: казахскіх, азербайджанскіх, нават арабскіх.

На пытанне карэспандэнта ВС, як патлумачыць людзям, калі гэта нафта будзе даражайшая за расейскую, прагучай адказ з адценнем філасофічнасці: “Гэта плата за волю”. Што праўда, нават паспаліты люд у часе так званых “газавых” войнаў з РФ пераканаўся, што такая высокая залежнасць ад аднаго партнёра (на Расію, па словах эксперта, прыпадае 95% паставак энерганосьбітаў) вельмі небяспечная.

З гэтага пункта гледжання наш суразмоўца вітае і супольныя праекты з Венесуэлай ды Іранам: “Дадуць гэныя краіны па 2–3 млн, і ўжо добра. З Паўднёвой Амэрыкі не ававязкова везці, можна прадаць на бліжэйшых рынках (напрыклад, ЗША), а на ўтаргаваныя грошы набыць патрэбную колькасць з бліжэйшых краін”.

AЭС made in France

Станіслаў Гусак з’яўляецца прыхільнікам развіцця ядзернай энергетыкі ў Беларусі. “Чым цеплавая станцыя розніца ад АЭС? Турбіны, генераторы, трубаправоды, засаўкі – усё аднакае, толькі іншы кацёл, у якім замест вугалю паляць уран. Але рэактар павінен быць нерасійскі, каб не трапіць у яшчэ большую залежнасць ад усходніх суседкі.

Пасля чарнобыльскай аварыі прапаганда супраць АЭС праводзілася і Расіяй, у выніку Еўропа села на ўсходнюю нафтагазавую іголку. “Газпром” тут праводзіў хітрую палітыку, “шродэрыйм” разгарнуўся – і Крэмль атрымаў магчымасць праз эканоміку ўплываць на палітычныя падзеі”.

Дарагоўля і працягласць будоўлі сп. Гусака не бянтэжаць. “Можна было б прапанаваць французам збудаваць АЭС, каб яны былі ўласнікамі і прадаўцамі прадукаванасці энергіі, якую беларусы маглі б купляць. У Францыі электраэнергія надта танная, а немцы не хочуць набываць, бо тады збанкрутуюць іхнія вугальнія шахты. За 15 год будаўніцтва Лукашэнка адыдзе ў нябыт, а Беларусь застанецца, і станцыя

застанецца”.

Будзем будаваць млыны?

Да альтэрнатыўных краініц энергіі наш суразмоўца ставіцца досыць скептычна: ”Нават калі стварыць планаваны каскад ГЭС на Дняпры, то пры аблежаванасці наших водных рэурсаў мы здабудзем не болей за 2–3% ад патрэбы. За кошт шырокамаштабнай кампаніі ашчады (мадэрнізацыя абсталявання, замена лямпачак і г.д.) можна вымеркаваць яшчэ 10%.

Калі вас, паважаныя чытачы, зацікавілі тэмы, што былі закранутыя ў гутарцы са Станіславам Гусаком, то пішице і тэлефануцце. Выказвацца, ці варта нам руйнаваць панельныя гмахі і будаваць атамныя станцыі, круціць свідравіны ў басейне ракі Арынока або рыхтаваць гарнякоў для месячавых капальняў, каб здабываць напаўміфічны Гелій-3. Рэдакцыя будзе ўдзячная за ўсялякія меркаванні.

P.S.

Ад моманту сустрэчы з нашым суразмоўцам да выдання наступнага нумару “ВС” прамінула болей за 3 месяцы, што змясцілі ў сабе шэраг падзеяў, якія мелі дачыненне да закранутай намі проблематыкі. Так, урад Беларусі накіраваў тром асноўным сусветным вытворцам атамных рэактараў лісты з запытамі аб іхнім магчымым узделе ў будаўніцтве беларускай АЭС; расійская кампанія хуценька адказала згодай, а вось заходнія канцэрны (французскі ды японска-амэрыканскі) паведамілі аб неабходнасці грунтоўных разлікаў. У той жа час быў прызначаны галоўны інжынер будучай станцыі – грамадзянін Расійскай Федэрацыі. Спадар Станіславу уважае гэта за кепскі знак, мяркуючы, што тутэйшыя ўлады ўжо прынялі пастанову на карысць нашай усходніх суседкі, а ўсе размовы аб мажлівых будучых тэндэрах – проста прыкльён. Зрэшты, пажывем – пабачым, бо сітуацыя мяненеца імкліва. Відавочна, што Лукашэнка будзе марудзіць з канчатковым выбарам, зважаючы перадусім на палітычныя чыннікі.

ЗДАРОЎЕ

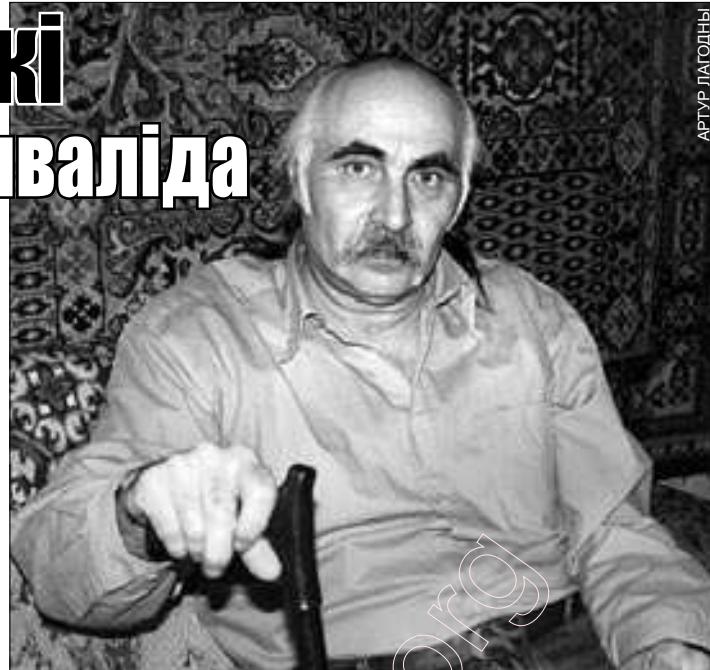
Як чыноўнікі “вылесчылі” інваліда

Дэмагратычны актывіст Серабранкі, арганізатар незалежнага назірання на прэзідэнцкіх выбарах 2006 года Юры Лемеш, які пакутуе на цяжкую хваробу суставаў і скурсы, дайшоу да суда, патрабуючы аднавіць 3-ю группу інваліднасці. Прапануем Вам гісторыю спадара Юрыя.

Паходы па пакутах

31 сакавіка 2006 года па рашэнні раённай МРЭК, нягледзячы на пагаршэнне стану майго здароўя, мне без тлумачэння прычынаў адміністратар 3-ю группу інваліднасці. Старшыня МРЭК, нягледзячы на сумневы іншых чальцоў камісіі, была непахісна ў сваім рашэнні. Гэта было вельмі падобна на помсту раённых чыноўнікаў за маю прынцыпавую пазіцыю назіральніка тэрыйарыяльной камісіі на выбарах. На развітанне мне сказалі: “Калі не згодныя, вунь там у калідоры ёсьць узор заявы. Скардзіцесь. Усё, да пабачэння”.

Я звярнуўся ў цэнтральны МРЭК № 2, каб яны пераглядзелі рашэнне ніжэйшай камісіі, але безвынікова. Чыноўнікі паведамілі, што ў мяне падліпшыўся стан крываі, таму маўляў і здымаетца інваліднасць. Але ж у мяне невылечная хвароба суставаў! Аналіз крываі можа сведчыць пра запаленчыя працэсы. Яны могуць то ўзмацняцца, то сціхаць пад уздзеяннем тэрапіі, нават надвор’я,

Юры Лемеш
дабіваецца
перагляду
рашэння МРЭК
ад 2006 года
і вяртання
3 группы
інваліднасці.
Накіроўваць на
абследаванне
зараз яго не
хочуць па
фармальных
прычынах:
ён не браў
у 2007 годзе
бальнічны.

але паталагічныя змены ў суставах пры гэтым не знікаюць.

Я звярнуўся да старшыні Камітэту па ахове здароўя пры Мінгарвыканкаме (КАЗ) з заявай, дзе прасіў патлумачыць падставы для зняцця групы інваліднасці. Мне адказалі: “Вы абследаваны, і вам па выніках абследавання група знятая”. Я папрасіў Камітэт абавязаць МРЭК № 2 дашь мне пісьмовы адказ пра прычыны зняцця інваліднасці з указаннем усіх маіх дыягназаў.

Хваробу не заўважылі?

Справа ў тым, што ў мяне пісарыятычны поліартрыйт (альбо артрапатычны пісарыяз) з пашкоджаннем верхніх і ніжніх канечнасцяў, што з’яўляецца безумоўнай падставай для надання 3 і 2 групы інваліднасці. У пісьмовым адказе Камітета па ахове здароўя гэты сур’ёзны дыягноз дзіўным чынам зник. Чыноўнікі ад медыцыны ў мяне “знейшлі” поліартрыйт, хранічную язву, мочакаменнью хваробу, піеланефрыт, остэахандроз, вары-

козную хваробу ног. Але заявілі, што падстаў для надання групы інваліднасці няма.

Мне прыйшлося скардзіцца на Камітэт у Мініздроўстві. Адказ на свой ліст, дасланы ў канцы 2006 года я так і не атрымаў. Але Міністэрства накіравала мяне на абследаванне ў Аксакаўшчыну. Прычым канчатковы дыягноз мне вынес не дэрматолаг, не рэуматолаг, а хірург. Не дзіва, што ён не зауважыў артрапатычнага пісарыязу.

Іншы пункт погляду

Але ж я прайшоў абследаванне ў сваёй паліклініцы № 17 (па месцу жыхарства) і Мінскім дыягнастычна-кансультацыйным цэнтрам на Сямашка. Дык вось, там мне дыягнаставалі поліартрыйт 2-й ступені (больш цяжкай). Трохі пазней гэты дыягноз пацвердзіла доктар медычных навук НДІ Траўматалогіі і артапедыі спадарыня Бараш. У бальніцы мне нават прадпісалі хадзіць з мыліцамі.

Такім чынам, калі адны медыкі на адным абследаванні (па распароджэнні Міністэрства аховы здароўя) знаходзяць толькі прыкметы поліартрыйта, іншыя (пры незалежнай дыягностыцы) бачаць ужо хваробу 2-й ступені!

На папярэднім слуханні чыноўнікі Камітета аховы здароўя мяне нават папракалі, што я звяртаўся не ў сваю паліклініку па месцы прапіскі, а па месцу жыхарства. Але ўсё было на законных падставах.

КАМЕНТАР СЕРАБРАНСКАГА ЭКСПЕРТА

Сапраўды, пры пісарыязе вельмі часта пашкоджваюцца суставы. З цягам часу такія пашкоджанні прыводзяць да распаду сустаўных паверхнасцяў, а ў далейшым - да развіцця падвыхіаў і анкілозаў, што аблікоўвае рухомасць суставаў і выклікае моцныя боль.

Вялікае значэнне пры дыягностыцы функцыянальных парушэнняў мае іх рентгеналагічнае абследаванне. Калі ў спадара Лемеша пры незалежным медычным абследаванні рентгеналагічна выяўляюцца артрапатычныя змяненні ў суставах, есць усе падставы для разгляду пытання аб яго інваліднасці. Адмова разгляду гэтага пытання ў такім разе сведчыць аб прадузятым да яго подыходзе.

ЗДАРОЎЕ

Суд не рассудзіў

Урэшце я падаў на Камітэт аховы здароўя ў суд Ленінскага раёна Мінска. Я хацеў, каб суд прымусіў Камітэт вярнуць страчаны дыягназ (псарыятычны поліартрыт) і аднавіць мне 3-ю группу інваліднасці.

Падазраю, што спецыялісты Камітета па ахове здароўя сфальшавалі дыягназ і панізілі ступень цяжкасці захворвання. Я лічу, што дактары, якія мянэ аглядалі па накіраванню Камітета, адмысловы давалі больш мяккі дыягназ, каб прыкрыць памылкі сваіх калег.

На паперы “знік” поліартрыт, і мне цяпер не выпісваюць адпаведныя лекі. Пасля зняцца групы інваліднасці я страдаю магчымасць сацыяльной рэабілітацыі.

Я цяпер фактычна пазбаўлены права на своечасовую тэрапію сваіх хвароб, бо, паколькі я не маю групы інваліднасці, мне прапануюць пачакаць чаргі на медычную рэабілітацыю 2-3 месяцы. Калі дапякае невыносны болю, я вымушаны звяртацца па платныя паслугі.

На падставе рэкамендацый фізіёлага працы Аксакаўшчыны

з мянэ знялі дапамогу па бесправаццю. Мне сказали: “Вы можаце нават грузчыкам працаўцаць”. Тым часам пры абвастрэнні я не могу ўтрымаць кубак з гарбатай, не могу стоячы ехаць у грамадскім транспарце, самастойна прыняць ванную.

На судзе чыноўнікі Камітета Мінгарвыканкама прызналі, што “забыліся” узгадаць поліартрыт пры ліставанні са мной, але правамоцнасць вынікаў альтэрнатыўных абследаванняў не прызналі.

Запісаў Артур Лагодны

У СУДОВАЙ ЗАЛІ

“Калі ў цябе няма пачака бальнічных, ты здаровы нават калі паміраеш...”

Па словам чыноўніц, якія абаранялі пазіцыю Камітета аховы здароўя у судзе Ленінскага раёна Мінска, людзі імкнутца атрымаць інваліднасць з-за шэрагу льготаў. Інвалід 3 групы можа адначасова атрымліваць заробак і пенсію, мае льготы па падатках, што істотна для прадпрымальніцкай дзеянасці. Яны сцвярджалі, што хоць пацыент меў хваробы суставаў, абмежаванняў у руху ў яго ў 2006 годзе не было.

На слуханнях у судзе прадстаўніца МРЭК, жыхарка Серабранкі Ганні Шышко адзначыла, што не ўсе дыягнозы ўплываюць на рашэнне пра наданне ступені інваліднасці. “У пацыента можа быць 20-30 захворванняў, але інваліднасць надаецца па выніках хвароб, ступені функцыянальных парушэнняў”, – заўважыла спадарыня Шышко.

“У нас такая сістэма, каб атрымаць групу інваліднасці, трэба хварэць, мець пачак бальнічных. Калі не ходзіш па дактарах, ты здаровы, нават калі паміраеш”, – сумна падсумоўвае спадар Лемеш.

Па суб'ектыўных адчуваннях здароўе Юр'я Лемеша істотна пагоршылася за апошнія 2 гады. Паширокшыўся поліартрыт (дадалося 2 галенастопных сустава), пагоршыўся стан вен (трэба рабіць аперацыю, але нельга, бо псарыяз), з'явілася хвароба нырак ад ужывання лекаў, астэахандроз. Пры абследаванні медыкі ў прыватных гутарках казалі, што па сукіпнасці хваробаў мусіць даць не тое што 3-ю, нават 2-ю групу інваліднасці.

Суддзя Ленінскага раёна Дзіна Кулеш пакінула скаргу Юр'я Лемеша на Камітэт аховы здароўя без задавальнення. Аналагічнае рашэнне праз некаторы час прыняў Мінскі гарадскі суд. На прыкладзе гэтай сумнай гісторыі даводзіцца канстатаваць, што праз нашу зафармалізаваную судовую сістэму вельмі няпроста абараніць інтарэсы звычайнага чалавека.

ДАВЕДКА

У Беларусі паўмільёна інвалідаў

У Беларусі на сённяшні дзень зарэгістравана 510 тысяч інвалідаў розных групаў. Пра гэта паведаміў міністр працы і сацыяльной абароны Уладзімір Патупчык.

Па словам міністра, праца з доляй інвалідаў складае 309 тысяч, аднак з іх працуе толькі 92 тысячи.

Са сродкаў фонду сацбароны ў 2008 годзе планавалася вылучыць два с паловай мільярда рублёў на кампенсацыю наймальнікам, якія ствараюць працоўныя месцы для інвалідаў.

Паводле “Інтэрфакс”

ВЕРСІИ

Чаму Лемеш стаў “здаровым”?

Версія № 1

Актывіст Ленінскага раёна Юры Лемеш падчас выбараў 2006 года быў назіральнікам у раённай выбарчай камісіі. Спадар Юры актыўна дзяліўся інфармацыяй пра зафіксаваныя парушэнні падчас галасавання з незалежнымі назіральнікамі, чым выклікаў паніку ў сябраў раённай выбарчай камісіі. Праз месяц раённыя чыноўнікі ад медыцыны пазбавілі яго інваліднасці.

Версія № 2

Сп. Лемеш мяркую таксама, што змяншэнне колькасці інвалідаў у краіне адбываецца ў рэчышчы агульнадзяржаўнай палітыкі. Толькі гэта адбываецца не за кошт аздараўлення нацыі, а за кошт неапраўдана жорсткіх патрабаванняў пры наданні інваліднасці (калі відавочна, што чалавек ледзь не канае).

Вядома, што ў 2006 годзе шмат у каго ў Беларусі знялі групу інваліднасці. Пра тое, што колькасць інвалідаў старэйшая за 18 гадоў знізілася, было заяўлена па тэлевізіі ў 2006 годзе адказным чыноўнікам Міністэрства. Ясна, што гэта адбылося не з-за раптоўнага цудадзейнага аздараўлення.

А ўлічаючы наступствы аварыі на ЧАЭС, памяншэнне інвалідаў выглядае асабліва дзіўна. Зразумела, што усе гэтыя поліартрыты з'яўляюцца з-за Чарнобыля, бо актыўныя стронцы замяшчаюць касці кальцый. Але на гэта накладзена табу. Мне дактары па сакрэту сказали, што ім даведзена, каб хваробы, выкліканыя радыяцыяй, ні ў якім разе не звязвалі з выпраменяваннем.

Дзяды ў Лошыцкім Яры*

АКЦЫЯ ПАМЯЦІ Ахвяраў сталінскага тэрору прайшла ў Лошыцы на ўскрайку Мінску.

Дазволеная ўладамі акцыя з нагоды Дня памінання продкаў (Дзяды) пачалася 9 лістапада а 12-й гадзіне з шэсціца ад Палаца культуры "Лошыцкі". Ейная ўдзельнікі зь кветкамі, нацыянальнымі сцягамі і сымбалямі ды расьцяжкамі "Дзяды", "Абаронім Беларусь ад расейскага імпэрыялізму" прайшли да Лошыцкага Яру, дзе і правялі мітынг.

У акцыі памяці ахвяраў сталінш-

"Працягвающа нашыя Дзяды. Сёньня мы ў Лошыцы, на месцы былога яру, дзе ў 1937 годзе расейскія НКВДыстыя расстрэльвалі людзей. Так склалася нашая цяжкая гісторыя, што перадусім мы мусім захаваць памяць пра генацыд беларускага народа. Гэта вельмі важна для нашага разьвіцця і нацыянальнага адраджэння", – гаварылася ў пасланні.

Зянон Пазняк выказаў спачуванне расейскім грамадзянам, якія "аказаліся заложнікамі гэбісцкага хунты". Легендарны лідэр Народнага Фронту лічыць, што "Дзяды заклікаюць нас да пільнасці, а калі трэба, то і да барацьбы".

Удзел у акцыі памяці ў Лошыцы ўзялі такія вядомыя людзі, як палітык Вячаслав Січык, прадпрымальнік Аляксандар Макаеў. На гадзіну раней у Лошыцкім яру

ўсклала кветкі й запаліла зынчы прадстаўніцтва Партыі БНФ на чале з намеснікам старшыні партыі Віктарам Івашкевічам.

Юрась Навіцкі (фота аўтара)

ДАВЕДКА "ВС"

Месца масавых забойстваў у Лошыцы было адкрытае ў 1988 годзе. Як лічаць навукоўцы, расстрэлы ў Лошыцкім Яры адбываліся ў 1937 годзе. Па некаторых ацэнках, тут знаходзяцца парэшткі 7-10 тыс. чалавек. Сеняня побач з Крыжом – помнікам ахвярам камуністычнага тэрору, на месцы Лошыцкага Яру стаяць гаражы.

"НН" і "НВ" вяртаюцца

Рады паведаміць Вам, шаноўныя чытачы "ВС", што ў шапкі "Белсаюздруку" і ў падпіску праз "Белпошту" вяртаюцца "Наша Ніва" і "Народная Воля".

"Наша Ніва" – гэта незалежная газета, якая піша пра ўсе праявы жыцця беларусаў і мэтай сваёй ставіць захаванне беларускай тоеансасці і незалежнасці грамадства ад дзяржавы. Мы пішам праўду, якую не паказваюць па тэлевізары і не друкуюць у дзяржаўных і прыкормленых газетах – хто ёсьць хто ва ўладзе і апазіцыі, які рэальны стан нашай эканомікі. У нас шмат публікацыяў пра незалежную беларускую культуру. Мы друкуем каментары і аналітычныя артыкулы найлепшых незалежных палітологаў, эканамістаў, пісьменнікаў", – кажа жыхар Серабранкі, рэдактар "НН" Андрэй Скурко.

Падпісны індэкс "НН" для індывидуальных падпісчыкаў 63125, для ведамаснай – 631252. Нагадаем, газета выходзіць на тарашкевіцы.

АКЦЫІ **Прадпрымальнікі ВЫЙДУЦЬ на марш**

Заяўка на 15 снежня ўжо пададзена ў Мінгарвыканкам

Індывидуальная прадпрымальнікі рынку "Свялта" маюць намер выйсці пратэставаць супраць увядзення новага парадку сплаты ПДВ на мяжы, бо ніякіх магчымасцяў для дакументальнага суправаджэння дробных партыяў тавару няма. ІП на маршы пратэсту, які 15 снежня пачненца ад Акадэміі Навук і завяршицца мітынгам на пл. Бангалор, будуць таксама патрабаваць прыняцця Закону пра прадпрымальніцтва, які будзе абараняць права дробных бізнесоўцаў.

Некаторыя ІП таксама збираюцца страйкаваць 11 снежня.